

Gedachtenisplaatje voor Harrie Kanters.

Met velen herdachten we Harrie Kanters in de St. Nicolaaskerk, begeleidden we hem naar zijn laatste rustplaats bij de drugsgebruikers op het kerkhof St. Barbara. Hebben we een gedachtenisplaatje nodig om de herinnering aan hem in ons levend te houden? Of heeft hij ons door zijn leven een beetje gevormd naar zijn beeld en gelijkenis? Daarmee stapt hij in het spoor van de grote Schepper, van Christus en van Don Bosco. Als hij daarin geslaagd is, blijft zijn inspiratie en de realisatie daarvan doorgaan in onze eigen hedendaagse wereld. Dat zou een mooie geste van ons zijn ten opzichte van hem: hij staat dan op in ons leven.

Harrie werd geboren op 25 november 1931 in Apeldoorn. In 1943 gaat hij naar het aspirandaat van de Salesianen van Don Bosco in Ugchelen. In 1953 legt hij zijn eerste geloften af. In Engeland studeert hij theologie en daar wordt hij priester gewijd op 17 maart 1962.

Van 1962 tot 1977 is hij werkzaam in Rijswijk. Eerst in het internaat, later als directeur van het pas opgerichte jongerenwerk. In 1977 wordt hij vrijgemaakt om te zien hoe de Salesianen iets kunnen gaan doen aan geloofsbeleving en zingeving voor jongeren. In 1979 begint hij daartoe in Assel het centrum Jongeren- Op- Weg. Dit inspireerde anderen tot het oprichten van Tieners op Pad. Hier ontstaat ook de commissie SAMEN (Salesiaanse Missie en Nederland), die bemiddelt tussen jongeren en jeugdprojecten in de Derde Wereld. Op alle continenten prijzen de mensen de aanpak en gedegen voorbereiding van Samen. Harrie stond ook mede aan de wieg van Jongeren en Missie. Samen met deze organisatie is toen het eerste wereldfestival in Gemert georganiseerd.

In 1995 overwegen de Salesianen om het huis in Amsterdam te verlaten, maar Harrie verzoekt de provinciaal om zijn werk daar voort te zetten. Het huis wordt een bijenkorf van activiteiten voor jongeren. SAMEN is er gevestigd maar ook Don Bosco Jonathan, een organisatie die zich inzet voor dak- en thuisloze jongeren in Nederland. Hij start er een leefgroep. Samen vangen zij jongeren op, de laatste jaren jonge zwangere "meiden". Hij wil ook iets doen aan het lot van de uitgeprocedeerde asielzoekers en richt met anderen de stichting Jongeren op Doortocht op. Harrie komt in contact met het drugspastoraat en de drugsgebruikers, die hem echt ter harte gaan. Zijn wens is dan ook om tussen hen in begraven te worden.

Veel mensen hebben na het overlijden van Harrie laten weten, hoeveel deze Salesiaan voor hen betekend heeft. Hij leefde voor de jonge mensen. Hij geloofde in hen, bemoedigde hen en wees hen de weg naar de toekomst.

Harrie's wens was om naar de missie te gaan. Hij kreeg uiteindelijk een andere benoeming. Wellicht heeft juist dat hem geïnspireerd om toch veel voor de missie te doen. Hij werd geen missionaris alleen op een eenzame verre post, maar stuurde en begeleidde tientallen jonge mensen, die met veel inzet en optimisme werken voor de jeugd in de derde wereld. Het is symbolisch te noemen dat Harrie stierf ver van huis in een missieland te midden van een groep jonge mensen. Harrie was een bevlogen, charismatische man. Heeft hij met zijn vuur in ons de vlam ontstoken, dan dragen wij zijn werk verder.

Harrie, blijf een licht dat ons aanstoot in ons concrete leven.

Herman Spronck delegaat

